

**Документ за изразяване на позиция относно
взаимодействието между правото в областта на
защитата на данните и правото в областта на
конкуренцията**

Приет на 16 януари 2025 г.

Резюме

Насърчаването на сътрудничеството между органите за защита на личните данни и органите за защита на конкуренцията може да бъде полезно за защитата на физическите лица и за повишаването на техните възможности за избор. Всъщност, личните данни и приложимите по отношение на тяхното обработване правила започват да играят все по-важна роля с развитието на бизнес моделите на дружествата. Поради това е от съществено значение да се обмислят начини за насърчаване на съгласуваността между отделните, но взаимодействащи си области на регулиране, като се имат предвид рисковете от тяхното непоследователно прилагане на индивидуално и на обществено равнище. Това ще изисква по-добро разбиране на връзката между понятията, използвани в правото в областта на защитата на данните и в правото в областта на конкуренцията, така че да се укрепи способността на органите за защита на данните да отчетат икономическия аспект, както и способността на органите за защита на конкуренцията да включват в своите оценки и решения съображения във връзка със защитата на данните, които потенциално имат значение.

- В съответствие с решението на Съда на Европейския съюз по дело C-252/21 **в някои случаи сътрудничеството между органите за защита на данните и органите за защита на конкуренцията е задължително, а не по избор.**
- Създателите на политики следва да са наясно с възможността в определени случаи да е **необходимо по-тясно сътрудничество между регулаторните органи и структури, компетентни да осъществяват надзор над цифровия сектор.**
- Понастоящем **степената на сътрудничество между органите се различава значително в отделните държави членки и не е хармонизирана от правото на ЕС.**
- Вътрешни мерки в рамките на органите, като например създаването на специален екип, който да координира задачите във връзка със сътрудничеството и да действа като **единно звено за контакт с други органи, биха могли да насърчат сътрудничеството с други надзорни органи.**
- С цел да се гарантира ефективно сътрудничество, органите следва да **постигнат основно разбиране** и познаване на използваната от съответните партньори регулаторна рамка.

Съдържание

1	ВЪВЕДЕНИЕ	4
2	НАСЪРЧАВАНЕ НА СЪТРУДНИЧЕСТВО И СБЛИЖАВАНЕ.....	4
2.1	Защита на физическите лица	4
2.2	Еволюцията на защитата на данните във връзка с развитието на цифровата икономика.....	5
3	ПО КАКЪВ НАЧИН МОГАТ ДА СИ ВЗАИМОДЕЙСТВАТ ПОНЯТИЯТА.....	6
3.1	Защита на физическите лица и вземането от тяхна страна на решения	6
3.2	Законосъобразност — т. 5.1, буква а): прилагане на делото Meta в рамките на ОРЗД .	7
3.3	Пример за засилване на вниманието към защитата на данните	8
4	НАДГРАЖДАНЕ НА СЪТРУДНИЧЕСТВОТО	9
4.1	Защо органите за защита на данните и органите за защита на конкуренцията следва да си сътрудничат?.....	9
4.2	Съществуващи модели на сътрудничество в рамките на държавите — членки на ЕС..	9
4.3	Начини за подобряване на сътрудничеството	10
5	ЗАКЛЮЧЕНИЕ	11

Европейският комитет по защита на данните прие следния документ за изразяване на позиция:

1 ВЪВЕДЕНИЕ

1. За регулаторните органи за защита на данните неотдавнашните промени в правната среда повдигат много въпроси, свързани с взаимодействието между защитата на данните и правото в областта на конкуренцията. От решението по делото *Meta/Bundeskartellamt*¹ става ясно, че не винаги регулаторните цели във връзка със защитата на данните и на конкуренцията могат да се преследват поотделно. Вместо това може да са необходими сътрудничество и координация между регулаторните органи с цел да се проучат възможностите за полезни взаимодействия и да се предприемат последователни, ефективни и допълващи се дейности по прилагане. Такова сътрудничество може да донесе ползи за физическите лица, корпорациите и други субекти: с него на различните регулаторни органи се дава възможност да защитават физическите лица в ЕС по най-ефективния и ефикасен начин и се осигуряват последователно тълкуване и прилагане на правните норми.
2. Макар че Общият регламент относно защитата на данните (ОРЗД) и правото в областта на конкуренцията могат да се прилагат по отношение на едни и същи участници и дейности, те представляват ясно обособени области на правото, основани на различни правни понятия и цели, и със собствена рамка за прилагане. Докато правото в областта на защитата на данните има за цел да се гарантира основното право на субектите на данни на защита на личните им данни, по-специално срещу незаконно, несправедливо и непрозрачно обработване на личните им данни², правото в областта на конкуренцията има за цел „защитата на ефективното функциониране на пазарите“³. Поради това е необходим анализ, за да се оценят ситуацията, при които възниква взаимодействие между защитата на данните и конкуренцията.
3. С настоящия документ за изразяване на позиция Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) предоставя кратък анализ на това взаимодействие и отправя препоръки за по-нататъшно развитие на съществуващото сътрудничество между регулаторните органи.

2 НАСЪРЧАВАНЕ НА СЪТРУДНИЧЕСТВО И СБЛИЖАВАНЕ

2.1 Защита на физическите лица

4. Правото на ЕС за защита на данните и правото в областта на конкуренцията представляват ясно обособени нормативни уредби и области, които преследват различни цели. Те обаче притежават редица потенциални общи черти, като например защитата на физическите лица и техния избор. В действителност, докато политиката за защита на данните има за цел да се защитят физическите

¹ Решение от 4 юли 2023 г., *Meta Platforms и други* (C-252/21, ECLI:EU:C:2023:537), наричано в настоящия документ за изразяване на позиция също и „**решението по дело *Bundeskartellamt***“.

² Вж. член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и член 16, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в които се предвижда, че всеки има право на защита на своите лични данни.

³ Европейска комисия: Генерална дирекция „Конкуренция“, 2017 г., *EU competition policy in action: COMP in action (Политиката на ЕС в областта на конкуренцията в действие: ГД „Конкуренция“ в действие)*, Служба за публикации на Европейския съюз <https://data.europa.eu/doi/10.2763/897035>.

лица от всякакво незаконно или несправедливо обработване на техните лични данни, политиката в областта на конкуренцията има за цел гарантирането на условията за свободна и неограничена конкуренция между дружествата на съответните пазари в интерес на потребителите⁴, като се насърчават иновациите, разнообразието на предлагането и привлекателните цени⁵. Тази цел за защита на физическите лица в ролята им на потребители съгласно правото в областта на конкуренцията се изразява в забраната на картелите и на злоупотребата с господстващо положение, както и в противодействието на антиконкурентните сливания, които при липса на намеса могат да доведат до вреда за потребителите под формата на по-високи цени, по-малък избор или по-ниско качество и по-малко иновации⁶.

5. Укрепването на връзката между защитата на личните данни и конкуренцията може да допринесе за защитата на физическите лица и благосъстоянието на потребителите чрез засилване на общото съображение за зачитане на техните основни права и правилното функциониране на конкурентните пазари.
6. Ето защо би било от полза да се засили сътрудничеството между органите за защита на данните и тези за защита на конкуренцията, особено в случаите, когато е налице ясна пресечна точка между прилагането на правото в областта на конкуренцията и прилагането на правилата за защита на данните. Това би подпомогнало установяването и справянето с напрежението нагоре по веригата, което би могло да възникне в определени ситуации между двете области на правото. По този начин засиленото сътрудничество между органите би могло да направи възможно подобряването на последователността и ефективността на съответните им действия в полза както на лицата, така и на организациите, които трябва да спазват законовите изисквания и в двете области.

2.2 Еволюцията на защитата на данните във връзка с развитието на цифровата икономика

7. Цифровата икономика постави личните данни в центъра на много бизнес модели. В резултат на това в някои случаи защитата на данните се превърна във важен параметър на конкуренцията⁷. В същото време правото на ЕС за защита на данните цели предотвратяване на незаконното и несправедливо обработване на лични данни, включително в случай на неравнопоставеност в отношенията между администраторите на данни и физическото лице, чиито лични данни се събират.

⁴ Вж. членове 101 и 102 от ДФЕС.

⁵ Европейска комисия: Генерална дирекция „Конкуренция“, 2024 г., *Protecting competition in a changing world: Evidence on the evolution of competition in the EU during the past 25 years* („Защита на конкуренцията в един променящ се свят: свидетелство за развитието на конкуренцията в ЕС през последните 25 години“). Служба за публикации на Европейския съюз <https://data.europa.eu/doi/10.2763/089949>.

⁶ Например в член 102 от ДФЕС се уточнява, че злоупотребата с господстващо положение се изразява в „ограничаване на производството, пазарите или технологичното развитие във вреда на потребителите“.

⁷ Вж. също Европейска комисия, [Накратко за политиката на конкуренция, април 2024 г., Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice \(Неценнова конкуренция: рамка на ЕС за контрол на сливанията и практика по делата\), бр. 1, стр. 4](#). Точка 51 от решението по дело C-252/21 гласи, че „достъпът до личните данни и възможността за обработване на тези данни са се превърнали във важен параметър за конкуренцията между предприятията от цифровата икономика. Ето защо изключването на правилата относно защитата на личните данни от правната уредба, която органите за защита на конкуренцията следва да вземат предвид при разглеждането на злоупотреба с господстващо положение, би било в разрез с действителността на това икономическо развитие и би могло да накърни ефективността на правото на конкуренция в рамките на Съюза.“

8. В новото си известие относно определянето на съответния пазар⁸ Комисията признава, че при определянето на съответния пазар предлаганата на потребителите защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни може да бъде един от параметрите на конкуренцията, които трябва да бъдат взети предвид⁹. С други думи неприкосновеността на личния живот се счита за един от параметрите, особено „при оценката на цифрови и технологични сливания“¹⁰.
9. Конкурентният пазар може да бъде улесняващ фактор от решаващо значение при създаването на условия за възможности, които са благоприятни за поверителността¹¹. С други думи, ако потребителят разполага с различни възможности на пазара, това може да насърчи свеждането до минимум на количеството събирани лични данни или да доведе до избягване на масивни комбинации и видове използване на лични данни от различни източници, които са вредни за ползвателите¹². Обратното също е възможно. Такъв е случаят със стратегиите за изключване, с които се ограничава броят на участниците на пазара и по този начин може изкуствено да се повлияе на броя на предлаганите решения, благоприятни за неприкосновеността на личния живот. Липсата на търговски алтернативи може да накара ползвателите да изберат продукти, които защитават в по-малка степен неприкосновеността на личния живот.
10. Поведението на дружествата с господстващо положение в цифровия сектор може да повдигне въпроси относно ролята на обработването на личните данни за укрепването и използването на това положение. Основаните на данни предимства в резултат на комбинацията и кръстосаното използване на лични данни от различни източници от „контролиращите достъпа предприятия“ на цифровите пазари и рисковете, които тези предимства представляват за справедливостта и конкурентоспособността на такива пазари, се подчертават от забраните в член 5, параграф 2 от Акта за цифровите пазари¹³.

3 ПО КАКЪВ НАЧИН МОГАТ ДА СИ ВЗАИМОДЕЙСТВАТ ПОНЯТИЯТА

3.1 Защита на физическите лица и вземането от тяхна страна на решения

11. В решението по дело *Bundeskartellamt* Съдът на Европейския съюз разясни ролята на господстващото положение в контекста на валидността на съгласието по ОРЗД. В този контекст наличието на господстващо положение не означава систематично, че съгласието е невалидно¹⁴.

⁸ Европейска комисия, 2024 г., Съобщение на Комисията — Известие на Комисията относно определянето на съответния пазар за целите на правото на Съюза в областта на конкуренцията, *Официален вестник*, С 1645, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1645/oj>.

⁹ [Европейска комисия, 22 февруари 2024 г., Известие на Комисията относно определянето на съответния пазар за целите на правото на Съюза в областта на конкуренцията, Официален вестник, С/2024/1645, т. 13.](#)

¹⁰ В контекста на неценовата конкуренция, вж. [Европейска комисия, Накратко за политиката на конкуренция, април 2024 г., Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice \(Неценова конкуренция: рамка на ЕС за контрол на сливанията и практика по делата\), бр. 1, раздел 1.3, стр. 5.](#)

¹¹ [Европейска комисия, 20 декември 2020 г., Работен документ на службите на Комисията, Доклад за оценка на въздействието, придружаващ документа предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно достъпни и справедливи пазари в цифровия сектор \(Акт за цифровите пазари\), т. 65—66.](#)

¹² ОИСП, 13 юни 2024 г., The intersection between competition and data privacy — Background Note (Пресечната точка между конкуренцията и поверителността на данните — основна бележка), т. 39, 47 и 57, стр. 11.

¹³ [Регламент \(ЕС\) 2022/1925 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2022 г. за достъпни и справедливи пазари в цифровия сектор и за изменение на директиви \(ЕС\) 2019/1937 и \(ЕС\) 2020/1828 \(Акт за цифровите пазари\).](#)

¹⁴ Решение по дело *Bundeskartellamt*, т. 154.

За да се гарантира валидността на съгласието обаче са необходими някои условия¹⁵, тъй като господстващото положение може да засегне „свободата на избор на този ползвател, който може да не е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си, без това да доведе до вредни последици за него“¹⁶, и „може да доведе до очевидна неравнопоставеност (...) между субекта на данните и администратора“¹⁷.

12. Например „когато съществува очевидна неравнопоставеност в отношенията, съгласието може да се използва само при „изключителни обстоятелства“ и когато администраторът, в съответствие с принципа на отчетност, може да докаже, че няма „никакви неблагоприятни последици“ за субекта на данни, ако той не даде съгласието си, особено ако на субектите на данни е предложена алтернатива, която няма отрицателно въздействие“¹⁸, включително възможността за дискриминация или социално изключване, особено в случаите, когато цифровите услуги имат важна роля или са решаващи за участието на физическите лица в социалния живот или за достъпа до професионални мрежи, още повече при наличието на ефекти на „заклучване“ или мрежови ефекти¹⁹. Поради това господстващото положение може да бъде полезно за установяването на това кога даден администратор на данни може да окаже въздействие върху ползвателите. Само по себе си обаче това понятие не е достатъчно за оценка на валидността на съгласието по ОРЗД, но е полезно при по-широка оценка на неравнопоставеността в отношенията съгласно ОРЗД. Освен това не е необходимо администраторът да има „господстващо положение“ по смисъла на член 102 от ДФЕС, за да може пазарната му позиция да се счита за относима за прилагането на ОРЗД²⁰.

3.2 Законосъобразност — т. 5.1, буква а): прилагане на делото *Meta* в рамките на ОРЗД

13. В своето решение Съдът на Европейския съюз постанови, че когато органите за защита на конкуренцията преценяват дали дадено предприятие е извършило злоупотреба с господстващото си положение по смисъла на член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), те могат — при спазване на задълженията си за лоялно сътрудничество с надзорните органи за защита на данните — да преценят, когато това е необходимо, дали общите условия за използване на предприятията, свързани с обработването на лични данни и прилагането на тези условия, не са в съответствие с ОРЗД, с цел да се установи наличието на такава злоупотреба²¹. Оценките на органите за защита на конкуренцията относно съответствието на общите условия за използване с ОРЗД за целите на член 102 от ДФЕС не могат обаче да заменят оценката на компетентния орган за защита на данните (ОЗД)²², по-специално на водещия надзорен орган (ВНО) в случай на трансгранично обработване в рамките на Европейския съюз²³. Въз основа на член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС)

¹⁵ [ЕКЗД, 17 април 2024 г., Становище 8/2024 относно валидното съгласие в контекста на моделите „съгласие или плащане“, прилагани от големите онлайн платформи.](#)

¹⁶ Решение по дело *Bundeskartellamt*, т. 148, с позоваване на съображение 42 от ОРЗД.

¹⁷ Пак там, т. 149, с позоваване на съображение 43 и член 7, параграф 4 от ОРЗД.

¹⁸ [ЕКЗД, 17 април 2024 г., Становище 8/2024 относно валидното съгласие в контекста на моделите „съгласие или плащане“ прилагани от големите онлайн платформи, т. 79, стр. 21.](#)

¹⁹ [Пак там, т. 182, стр. 39.](#)

²⁰ Пак там, т. 103—105.

²¹ Решение по дело *Bundeskartellamt*, т. 62.

²² Член 55 от ОРЗД.

²³ Съгласно член 56 от ОРЗД надзорният орган на основното място на установяване или на единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни е компетентен да действа като ВНО за трансграничното обработване, извършвано от посочения администратор или обработващ лични данни в съответствие с процедурата по член 60 от ОРЗД.

Съдът на Европейския съюз счита, че различните участващи национални органи са обвързани от принципа на лоялно сътрудничество и че когато при упражняване на правомощията си трябва да проверят дали дадено поведение на предприятие е в съответствие с разпоредбите на ОРЗД, органите за защита на конкуренцията трябва да се съгласуват и да си сътрудничат с ОЗД²⁴. Ето защо, в съответствие с решението на Съда на Европейския съюз, сътрудничеството между регулаторните органи в някои случаи е задължително, а не по избор. Съгласно постоянната съдебна практика на Съда принципът на лоялно сътрудничество, залегнал в член 4, параграф 3 от ДЕС, предполага, че в обхванатите от правото на ЕС регулаторни области Европейският съюз и държавите членки, включително техните административни органи, си дължат взаимно зачитане и взаимопомощ при изпълнението на задачите, произтичащи от Договорите²⁵. По-специално държавите членки трябва да вземат всички мерки, годни да гарантират изпълнението на задълженията им, произтичащи от правото на ЕС, и да се въздържат от предприемане на каквито и да било мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на правото на ЕС²⁶.

14. С решението на Съда на Европейския съюз се създава важен стимул за органите за рационализиране на сътрудничеството им и за постигане на съгласие относно практическите начини за провеждане на взаимни консултации.

3.3 Пример за засилване на вниманието към защитата на данните

15. Въз основа на опит като този, придобит от създадения от ЕНОЗД Цифров информационен център, и предходните становища на органа относно необходимостта от последователно правоприлагане²⁷, през 2020 г. ЕКЗД публикува изявление²⁸ относно последиците за неприкосновеността на личния живот, породени от сливанията, в което се подчертава рискът от допълнително комбиниране и натрупване на чувствителни лични данни от голямо технологично дружество. ЕКЗД припомня, че е от „съществено значение да се прави оценка на дългосрочните последици, които ще окажат влияние върху защитата на икономическите права, защитата на данните и правата на потребителите винаги, когато се предлага значително сливане“²⁹. ЕКЗД също така заявява, че той ще разгледа „последиците, които това сливане може да има за защитата на личните данни в Европейското икономическо пространство“³⁰. Поради това при оценките на сливанията следва да се обмислят внимателно неприкосновеността на личния живот и защитата на данните, когато това е възможно³¹.
16. Предвид потенциалното въздействие на защитата на данните в ЕС при оценките на сливанията е възможно засиленото сътрудничество между органите за защита на конкуренцията и тези за

²⁴ Решение по дело *Bundeskartellamt*, т. 54, 58 и 59.

²⁵ Пак там, т. 53 и член 4, параграф 3 от ДЕС.

²⁶ В тази връзка вж.: решение от 7 ноември 2013 г., *UPC Nederland* (C-518/11, EU:C:2013:709), т. 59 и решение от 1 август 2022 г., *Sea Watch* (C-14/21 и C-15/21, EU:C:2022:604), т. 156.

²⁷ Становище на ЕНОЗД относно правото на неприкосновеност на личния живот и конкурентоспособността в ерата на големите масиви от данни https://www.edps.europa.eu/sites/default/files/publication/14-03-26_competition_law_big_data_bg.pdf

Становище на ЕНОЗД относно съгласуваното прилагане на основните права в ерата на големите масиви от данни https://www.edps.europa.eu/sites/default/files/publication/16-09-23_bigdata_opinion_bg.pdf

²⁸ [ЕКЗД, 19 февруари 2020 г., Изявление относно последиците за неприкосновеността на личния живот, породени от сливанията.](#)

²⁹ [Пак там.](#)

³⁰ [Пак там.](#)

³¹ Вж. също Европейска комисия, Накратко за политиката на конкуренция, април 2024 г., *Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice* (Неценова конкуренция: рамка на ЕС за контрол на сливанията и практика по делата), бр. 1, стр. 5.

защита на данните — включително на равнището на ЕС — да помогне на регулаторните органи да бъдат по-добре информирани относно потенциални проблеми, свързани с личните данни.

4 НАДГРАЖДАНЕ НА СЪТРУДНИЧЕСТВОТО

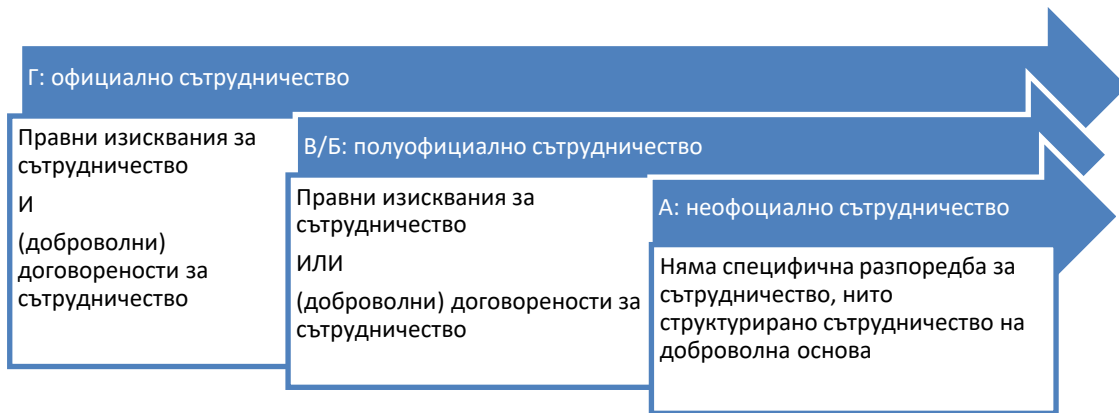
4.1 Защо органите за защита на данните и органите за защита на конкуренцията следва да си сътрудничат?

17. ЕКЗД разгледа въпроса за сътрудничеството между органите, например чрез изслушване на експерти в тази област и чрез започване на проучване с цел да се разбере начинът, по който различните органи си сътрудничат помежду си.
18. В резултат на това ЕКЗД достигна до следния извод: доброто сътрудничество между органите насърчава съгласуваността и полезните взаимодействия между взетите решения по въпросите на конкуренцията и защитата на данните. Това е от полза не само за физическите лица, но и за предприятията, като се подобрява разбирането за това как се прилагат регулаторните рамки.
19. Освен това с развитието на законодателството и съдебната практика в двете области на правото е възможно дори да се увеличи необходимостта от сътрудничество между съответните компетентни органи.

4.2 Съществуващи модели на сътрудничество в рамките на държавите — членки на ЕС

20. Понастоящем степента на сътрудничество между органите, която зависи както от правната рамка, така и от други елементи, като например степента на взаимно доверие между органите, се различава значително в отделните държави членки и не е хармонизирана от правото на ЕС. През септември 2023 г. ЕКЗД извърши анализ на съществуващите модели на сътрудничество в държавите — членки на ЕС. Въз основа на степента на официализиране на сътрудничеството се очертава следната картина:
 - А. в някои държави членки няма конкретна правна разпоредба, с която да се налага или да се позволява сътрудничество между ОЗД и органите за защита на конкуренцията, както и липсва редовно и структурирано сътрудничество на доброволна основа. Сътрудничеството се осъществява неофициално чрез ad hoc консултации, например в рамките на административни процедури или секторни запитвания или еднократни съвместни проекти в области на припокриващи се регулаторни компетентности или изготвяне на документи относно провежданите политики.
 - Б. Сътрудничеството може да се осъществява и без конкретно правно основание в националното законодателство чрез договорености за редовно, координирано и структурирано сътрудничество. Те могат да бъдат установени в съвместно изготвени протоколи за сътрудничество, съвместни декларации или меморандуми за разбирателство (MP). В такива договорености, които не са непременно правно обвързващи, се описват подробно условията като съвместни работни семинари, обучения, събития, редовни срещи и споделяне на най-добри практики.
 - В. В някои държави членки са налице изрични законови изисквания, които уреждат сътрудничеството. Конкретната форма на сътрудничество се различава в зависимост от отделния случай. Обикновено резултатите от този тип сътрудничество представляват становища по случаи, изготвени по искане на другия орган.

- Г. Най-високото равнище на официално или структурирано сътрудничество е установено в тези държави членки, където има както правни изисквания, така и практически договорености за сътрудничество между органите.

21. Дори минимално равнище на официално сътрудничество позволява на органите да си сътрудничат чрез случаен контакт по конкретни въпроси. При определени обстоятелства може да са налице случаи, в които тези органи да са задължени да си сътрудничат поради принципа на лоялно сътрудничество.

4.3 Начини за подобряване на сътрудничеството

22. Може да се окаже полезно органите да се учат един от друг, да установяват въпроси от общ интерес и възможни области на взаимодействие независимо от *ad hoc* консултациите, да свеждат до минимум пречките пред сътрудничеството и да разработват съвместно стратегически действия. За тази цел в обхвата на **рамките за сътрудничество** може да се постигне съгласие относно работни семинари, неофициални или редовни срещи или специални експертни работни групи, например в административни споразумения, съвместни декларации или меморандуми за разбирателство. С посочените инструменти могат също така да се определят основни принципи, методи и правила за сътрудничество между органите (например по отношение на формата на комуникация, която да се използва, сроковете, които трябва да се спазват във връзка с отговорите, включително всички съотносими възражения, общи насоки, препоръки за политики и т.н.), както и разглеждането на решения и санкции, които са били издадени преди това от всеки от органите. С тези споразумения може също да се уреждат и обемът на информацията, която се споделя, какво може да се обменя (например лични данни) и очакваната степен на координация между съответните органи по дадена тема.
23. Като се вземат предвид конституционната и административната рамка в съответната държава членка, **националният законодателен орган и/или правителството също следва да са наясно с необходимостта регулаторните органи и структури да си сътрудничат в по-голяма степен в цифровия сектор**. Това може да е важно и за да се гарантира, че органите разполагат с необходимите инструменти и ресурси с цел да си сътрудничат ефикасно, и за да се отговори на правните изисквания, които могат да попречат на органите да споделят информация и следователно да си сътрудничат ефективно по време на разследвания.

24. В рамките на органите вътрешни мерки, като например създаването на специален екип, който да координира задачите във връзка със сътрудничеството и да действа като **единно звено за контакт** с други органи, биха могли да насърчат сътрудничеството с други надзорни органи. От полза може да се окаже и ако звеното за контакт получава редовни обученията относно съответната правна среда и свързаните правни развията на сътрудничеството в общ план и ако участва в съответните работни групи или мрежи³². Освен това с оглед осигуряване на ефективно сътрудничество органите следва да **придобият основни знания** и да познават регулаторната рамка, въз основа на която се извършва надзор от техните партньори в различната област на правото. Например, преди да започнат дискусии с орган за защита на конкуренцията по конкретен въпрос, за органите за защита на данните би било от полза да са получили предварително представа за концепцията за съответния пазар като цяло, дали определени субекти на този(тези) пазар(и) заемат (или могат да заемат) господстващо положение и др.
25. Възможно е да има ситуации, при които **по-структурирана и редовна форма на сътрудничество** може да бъде за предпочитане или дори необходима, за да се гарантира съгласуваното и ефективно прилагане на различните законодателства в ЕС (вж. илюстрацията по-горе, В и Г). Създаването на протоколи за сътрудничество между различни компетентни органи в съответствие със задължението за лоялно сътрудничество може да бъде най-ефективният начин за осигуряване на взаимни консултации с правилния обхват и в подходящия момент. Това може също така да спомогне за избягване на ситуации на двойна опасност в случаите, когато два компетентни органа решат да наложат санкции срещу един и същ субект за едно и също поведение съгласно две или повече отделни правни рамки³³.
26. Накрая, като още по-засилена форма на сътрудничество между органите биха могли да се провеждат и съвместни секторни проучвания и съвместни разследвания, доколкото е възможно и в съответствие със съответната правна рамка.

5 ЗАКЛЮЧЕНИЕ

27. Насърчаването на полезни взаимодействия между органите за защита на личните данни и органите за защита на конкуренцията може да повиши капацитета на двата режима за защита на субектите на данни и ползвателите. Всъщност, личните данни и приложимите по отношение на тяхното обработване правила започват да играят все по-важна роля. Поради това е от съществено значение да се обмислят начини за увеличаване на съгласуваността между отделни, но взаимодействащи си нормативни уредби, като се има предвид въздействието на тяхното

³² Например: Работна група на ЕКЗД по конкуренцията и потребителското право (TF C&C), работна група за цифрови граждани и потребители на Глобалната асамблея по неприкосновеността на личния живот (GPA DCCWG), обмен с Мрежата за сътрудничество за защита на потребителите в рамките на CPC-DPA). Тук можете да намерите преглед на съществуващите сътрудничества на ЕКЗД: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/support-cooperation-and-enforcement/international-cooperation-cooperation-other_bg.

³³ Решение на Съда на Европейския съюз от 22 март 2022 г., *bpost SA/Autorité belge de la concurrence* (C-117/20, ECLI:EU:C:2022:202). Съгласно Съда на Европейския съюз за валидно кумулиране на производства и санкции съгласно секторна правна уредба и правото в областта на конкуренцията двете разглеждани в главното производство правни уредби трябва да преследват различни законни цели от общ интерес (т. 44). Освен това за валидно кумулиране на производства и санкции трябва да има „ясни и точни правила, позволяващи да се предвиди кои действия и бездействия могат да бъдат предмет на кумулиране на производства и санкции, както и координирането между различните органи, дали двете процедури са били проведени достатъчно координирано и близко във времето и дали евентуално наложената санкция по повод на първата по време процедура е била взета предвид при преценката на втората санкция“ (т. 51).

непоследователно прилагане на индивидуално и на обществено равнище. По-специално, това ще изисква по-добро разбиране на връзката между понятията, използвани в правото в областта на защитата на данните и в правото в областта на конкуренцията, така че да се укрепи способността на органите за защита на данните да отчетат настоящия икономически аспект, както и способността на органите за защита на конкуренцията да включват в своите оценки и решения съображения във връзка със защитата на данните, които потенциално имат значение.

За Европейския комитет по защита на данните
Председател

Anu Talus